UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]ct[i]o octaua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

dederũt. Un⁹ aũt ſucaute ſa-
gittam dirigẽs vt inde ceruã
expelleret viro dei pro cerua
orante graue vulnus inflixit.
Sed et milites ſemitã ferro a
perientes ad ipſius deuenerũt
ſpeluncam. Et vidẽtes habi-
tu monachali indutum, cani-
cie ꝛ etate venerabilem ceruã
quoq; ad eius genua prouolu
tam ſolus epũs et rex eum pe
dites adierunt ceterĩ retro ſtã
tib᷑. Et interrogauerunt eum
q̇s eſſet vel vnde veniſſet aut
cur tam denſam heremi vaſti
tatem petiſſet ſeu quis eũ taz
grauiter vulnerare preſumpſiſ
ſet. Tu aũt. ℟. Ueredemiũ
ergo corpore non mente relin-
quẽs deſertũ petiuit Ubi her
bis ꝛ aqua conten tus ſolus ſo
lus ſoli dño ſeruiuit. ℣. Qui
ꝑ coruum paſcebat heliam ip
ſe egidium reficiebat ꝑ ceruã.
Ubi. In tertio noct. añ. Sã
ctus vir egidius nauiz ingreſ
ſus applicuit ad marſiliam. et
inde arelatum vbi ceſariũ que
rens ceſarium ſitiens ceſariuz
adiuit epũm. añ. Sicut ſocꝝ
petri febricitantez ſanauit do
minus ſic cuiuſdam vidue fi-
liam a febre liberauit egidi⁹.
Añ. Sãctus pater egidi⁹ ex
arelatu diſcedens ꝛ rodanuz
ꝑtranſiens coniunctus eſt cui
dam veredemio ſanctus ſan-
cto vt ſãctitas alterius agno-
ſceret ab altero. Euãgelium.
Sc̃dm Lucam.

In illo tempe: Dixit ihs
diſcipulis ſuis Facilius
eſt camelum ꝑ foramen acus
tranſire q̄ꝫ diuitem intrare in
regnum dei. Et reliq. Omlia
venerabilis Bede preſbiteri

Si facilius eſt cameluz ingẽ-
tib᷑ membris enormem angu
ſtum foramen acus penetrarẽ
q̄ꝫ diuitem intrare in regnum
dei. nullus ergo diues intra-
bit in regnum dei. Et quomõ
vel in euangelio mathe⁹ ꝛ za-
cheus et ioſeph vel ĩ veteri te
ſtamẽto q̄ꝫplurimi diuites di
regnum intrauerunt niſi forte
q² diuitias vel ꝑ nihilo habe-
re vel ex toto relinquere dño i-
ſpirãte didicerũt. Nunquid
enim dauid in regni diuitiĳs
confidebat qui et de ſemetipo
canit qm̃ vnicus et pauꝑ ſum
ego ꝛ al's hortatur: diuitie ſi
affluant nolite cor apponere:
credo non auſus dicere nolite
ſuſcipere. Tu. ℟. Jam domi
num laudet qui ſe bene viuerẽ
gaudet. Ut pater hic vixit q̇
ſe mũdo crucifixit. ℣. Dũ ſti
mulos carnis anime deuice-
rat armis. Ut. Lectõ octaua.

Qui cum ad ſingula rñdiſſꝫ
ꝛ illi cum rege ab eo humilit̃
veniam poſtulaſſent medicos
ſanãdo vulneri ſpoponderunt
ꝛ multa alia donaria obtule-

runt. ſed ipē nec medicinā ad
bibere voluit. ⁊ munera ꝯtem
nens ad ipa etiā non reſpexit
quin potius ſciens virtutē in
infirmitate ꝑfici dñm exora-
uit vt ne' ꝗdiu viueret ſanita
ti priſtine redderetur. Sed cū
rex oīa loca frequēter viſita
ret ⁊ paululū ſalutis ab eo re-
cipet immenſas diuitias ob-
tulit: ſed ille eas recipe penitꝰ
recuſauit admonens vt inde
monaſterium conſtrueret vbi
monaſtici ordinis diſciplina
vigeret. Tu. ℟. Uox claman
tis erat ſibi dum deſerta pete-
bat. Ingrediēdo vias heremi
velut alter helyas. ℣. Aſſoci-
atus ei qui fons pius eſt reꝗ-
ei. Ingrediendo. Lectio nona
Quod cū rex feciſſet victus
egidius lachrimis et p̄cibus
regis poſtꝗ plurimū renuiſſet
illius monaſterij in abbatem
ꝓmotus curā ſuſcepit in q̄ ce-
nobio adunatus dei ſeruꝰ ꝗ
diu vixit ſe crebris vigilijs et
orōib⁹ macerabat diurnis q̄z
ieiunijs ac aſſiduis abſtinen-
tijs corpus affligebat ſubdi-
tos diſcreta moderatōne tra-
ctabat et licet eis crucem dñi
baiulandū intimaret amore
potius ꝗ timore reuerendus
oīb⁹ haberet. Huius famā
rex Karolus vt audiuit eius
impetrato aduentu reuerēter
eum ſuſcepit qui inter cetera ſa-
lutis colloquia rex ſibi ꝯfitēs
eū rogauit vt ꝓ ipo dignāter
oraret. q: q̄ddā facinꝰ enorme
cōmiſerat qḋ nulli vnq̄ nec ip
ſi ſcō ꝯfiteri auderet. Tu. ℟.
Moribꝰ vniti vos vere iungi
te viti. Ut p̄r hic ſueuit q̄ mū
di gaudia ſpreuit. Fructifere
vitis odor vt per ſcl'a ſitis. ℣.
Pacis tranquille ſitiētes gau
dia mille. Ut. Ad laudes a̅.
Rex francoꝝ Karolus quod
dā ꝑpetrauit facinꝰ qḋ nulli
dicere fuit auſus ſci egidij cō
mēdauit p̄cib⁹. an̄. Btō egi-
dio pro Karolo rege inter miſ
ſas ſupplicāte dño pctm̄ regis
⁊ venia pcti ꝑ cartulā delata
eſt ab angelo. an̄. Adiūctum
erat in fine cartule ꝙ ſci egidij
meritis quilibet peccator ab-
ſoluat a crimine ſi nō vult vl-
terius admittere. an̄. Sācꝰ
vir egidius ad karolū iens de
moniacū ſanauit a karolo re
diens cuiuſdam principis fi-
liū a morte reſuſcitauit. an̄.
Uir non modice in chriſto fi-
dei oſtia rome ſibi tradita cō-
miſit tyberi que ad monaſte-
rium patris ferebant ꝑ equo-
ra maris. Hymnus caplm. ⁊
℣. vt ſupra. Sup Bndcūs a̅.
O virum laudabilem in cun
ctis inuocantib⁹ ſe exorabilē
qui ex antiquo hoſte deo gra-
tam ſe deferens victoriam ho
dierna die perpetuam tranſi-